

עת"א 73587/11/20 - אחמד חמודה נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 73587-11-20 חמודה נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	אחמד חמודה
נגד	
משיב	הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

פסק דין

לפני עתירה על החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית בעניינו של העותר (להלן: "ההחלטה").

לטענת העותר, החל בתאריך 5.1.21 לרצות עונש מאסר בעבודות שירות (להלן: "העבודות") בן שלושה חודשים, לשביעות רצון הממונה, אך בהמשך, לאור התפשטות מגיפת הקורונה, הודע לו על הפסקה בביצוע העבודות והוא נשלח לביתו. בחודש יולי 2020 קיבל הודעה על חידוש העבודות, אולם בשל מחלתו לא התייצב אף שלח אישור רפואי. העותר טען בכתב העתירה כי בשל מצבו הרפואי ונוכח הסכנה הנשקפת לחיו להידבקות בנגיף הקורונה, נבצר ממנו להתייצב להמשך ריצוי העבודות.

בתאריך 25.11.20 ניתנה החלטת המשיב על הפסקת העבודות, זאת, לטענת העותר, מבלי שנערך שימוע כדין. בנסיבות, טען העותר כי ההחלטה התקבלה ללא כל בסיס עובדתי ובניגוד לדין.

המשיב מאשר כי העותר התייצב לביצוע העבודות כנדרש עד לתאריך 17.3.20 שאז, בעקבות מצב החירום במדינה, הופסקו העבודות. לטענת המשיב, בתאריך 17.5.20 עודכן העותר כי עליו לחזור לבצע את עבודות השירות, אך לא התייצב לעבודה. בתאריך 18.6.20 שלח העותר אישור מחלה לתאריכים 8.6.20-11.6.20 ובתאריך 2.7.20 שלח אישור מחלה המתייחס לתאריכים 29.6.20-5.7.20. לאחר מכן נעשו ניסיונות רבים לאתר את העותר, ללא הצלחה. בתאריך 20.7.20 נשלחה לעותר הודעה כי אם לא יתייצב, יוזמן לשימוע ובתאריך 24.8.20 יצר המשיב קשר עם בא כוחו של העותר והודיע לו, כך לשון התגובה, "כי החל שימוע בעניינו וכי על העותר ליצור עימו קשר".

בתאריך 7.9.20 בניסיון התקשרות נוסף, ענה אביו של העותר, אשר מסר כי העותר חולה. באותה שיחה נמסר לאב כי על העותר להתייצב לשימוע וכי אם לא יתייצב, ייערך שימוע בהעדרו.

העותר זומן לשימוע לתאריך 30.9.20 והזימון מהדואר נאסף על ידי מיופה כוח.

עמוד 1

לאור מגבלות מצב החירום בוטל השימוע ונדחה לתאריך 21.10.20 והעותר זומן, שוב, באמצעות הדואר, אולם למרות שתי תזכורות, לא אסף את הזימון.

בתאריך 19.10.20 התקשר המשיב אל העותר, אך לטענת המשיב, ברגע שהעותר שמע את קולו של הממונה, הוא ניתק את הטלפון. העותר מכחיש טענה זו.

במצב דברים זה, התקיים השימוע בהיעדרו של העותר ולאור התנהלותו, הוחלט על הפסקת העבודות.

לטענת המשיב, לא נפל דופי בהליך שנעשה בעניינו של העותר ואין מקום להתערבות כלשהי בהחלטתו.

אחר בחינת הטענות והראיות שהוצגו בפניי, הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להתקבל במובן זה שהמשיב יבצע בעניינו של העותר הליך שימוע, בנוכחותו ובנוכחות עורך דינו, כאשר במעמד זה יישמעו וייבחנו טענות העותר ותתקבל החלטת הממונה.

הליך השימוע לפני הפסקת עבודות הוא הליך מהותי ותוצאותיו עבור עובד השירות הן קריטיות. פרטיו של עורך הדין אשר ייצג את העותר באותה התקופה הופיעו בתיקו של העותר אצל המשיב, שהרי בשל כך פנה המשיב טלפונית אל עורך הדין בעניינו של העותר. משעה שהמשיב מצא לפנות לבא כוחו של העותר, לשיטתו בבקשה כי ינסה לאתרו ויודיעו כי הוא נמצא בהליך של שימוע, לא נמסר כל טעם מדוע זה דווקא להליך הקריטי של השימוע, בחר המשיב שלא לפנות פעם נוספת לב"כ העותר, על פי הפרטים המצויים בידי המשיב, ולזמנו לשימוע. אני סבורה כי בנסיבות הללו, היה על המשיב להודיע על מועד השימוע לא רק לעותר אלא גם לבא כוחו (ראו לעניין זה עת"א (מחוזי חי') 38452-10-19 גבריאל בן טל נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון (פורסם בנבו, 11.11.2019)).

נוסף על האמור, סברתי כי יש לתת משקל גם לתפקודו התקין של העותר בתקופה שבה ריצה את העבודות, כפי שהדבר עלה הן מטענות העותר הן מטענות המשיב, לעובדה כי למעשה העותר ריצה כמחצית מעונשו עד למועד שבו הופסקו העבודות ביזמת המשיב לאור מצב החירום וכן לעובדה כי העותר מעולם לא ריצה עונש מאסר בבית סוהר.

אני סבורה כי טענות העותר ראויות לבחינה על ידי הממונה ולמעשה, הן לא היו לפניו במעמד השימוע.

לפיכך, מכל הטעמים המפורטים, ומבלי שהדבר יהווה הכשר כלשהו להתנהלות העותר אשר לא חזר לביצוע העבודות כאשר נקרא לעשות כן וניתק מצידו קשר עם המשיב, סברתי כי מן הראוי לקיים לעותר שימוע חוזר, בנוכחות עורך דינו, אשר בו יוכלו לשטוח הטענות והמשיב יקבל החלטה על פי שיקול דעתו.

העתירה מתקבלת, אם כן, באופן שהחלטת המשיב מיום 25.11.20 על הפסקת ביצוע העבודות מבוטלת, המשיב יקבע מועד לשימוע ויודיע על כך לב"כ העותר ולעותר בעצמו.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.